

8. I § 8 C, stk. 1, udgår ordene „— som led i eller i anledning af begge parters erhverv —“ og ordene „— ligeledes som led i eller i anledning af begge parters erhverv —“.

9. I § 8 C, stk. 2, 1. punktum, ændres „eller lån“ til: „ , lån, depoter eller boks“.

10. I § 9 ændres: „§§ 6-8 F“ til: „§ 6, stk. 1, og §§ 7-8 F“.

§ 2.

Loven træder i kraft den 1. januar 1967.

Lovens § 1, nr. 1, 2 og 7, finder første gang anvendelse ved skatteligningen for skatteåret 1968-69.

Bemærkninger til lovforslaget.

Loven om selvangivelsen af indkomst og formue, om foranstaltninger til kontrol med selvangivelsen og om straffen for skattesvig m. v. („kontrolloven“) er i sin oprindelige skikkelse udarbejdet af den store skattekommission i 1946 og fremkom som lov nr. 392 af 12. juli 1946. Baggrunden for lovens gennemførelse var, at resultaterne af de foranstaltninger til sanering af den personlige skatteligning, der iværksattes i henhold til lov nr. 352 af 22. juli 1945 om en ekstraordinær formueopgørelse m. v. viste, at skatteligningen, som den hidtil var foregået, led af afgørende mangler. Den ekstraordinære formueopgørelse afslørede, at meget store indkomst- og formuebeløb var blevet unddraget beskattning.

Hensigten med kontrolloven var derfor at give de skattelignende myndigheder bedre betingelser end hidtil for at gennemføre en effektiv skatteligning.

Gennemførelsen af loven betød, at borgerne i højere grad end tidligere tilskyndedes til at indgive selvangivelse, at de skattelignende myndigheder fik større muligheder for at udøve kontrol med selvangivelsernes indhold samt at de hidtil gældende straffebestemmelser blev skærpet og udbygget.

I årenes løb har erfaringerne vist, at kontrolloven på en række væsentlige punkter har haft mangler og svagheder, som kun delvis er blevet fjernet ved ændringslovene af 6. juli 1957, af 28. maj 1958, af 30. januar 1964 og af 4. juni 1964.

Lovens bestemmelser om arbejdsgiverens pligt til at indsende oplysninger om udbetalte lønninger m. v. til de skattelignende myndigheder sikrer i alt væsentligt disse myndigheder en let gennemførlig kontrol med lønmodtagernes indkomster. De bestemmelser, som har særlig betydning for skatteansættelsen af de erhvervsdrivende, indeholder derimod sådanne begrænsninger og forbehold, at de skattelignende myndigheder afskæres fra at udøve kontrol med de erhvervsdrivendes indkomster i fornødent omfang. Nærværende lovforslag tilsigter at afhjælpe disse mangler. Ved lovforslagets ud-

formning har man samtidig haft for øje, at kontrollen skal kunne udøves med mindst mulig besvær for såvel skatteyder som skattemyndigheder.

Vedrørende forslagens enkelte punkter bemærkes:

Til § 1.

ad nr. 1. Ved den foreslåede tilføjelse til lovens § 2, stk. 1, 2. punktum, vil finansministeren blive bemyndiget til at fastsætte, at der i selvangivelsen skal gives nærmere oplysninger om formueforskydninger m. v. Efter de gældende bestemmelser er skatteyderen ikke pligtig at meddele oplysninger om formueforskydninger, men da man ved skatteansættelsen i stor udstrækning må anvende formuebevægelsen til bedømmelse af indtægten, må det anses for rimeligt, at der i selvangivelsen skal gives oplysning herom. Der kan endvidere blive tale om, at der skal gives oplysning om anskaffelsessummen for aktier m. v. Disse oplysninger er nødvendige til opgørelsen af fortjeneste eller tab ved afhændelse af aktier m. v. Tilføjelsen giver også hjemmel til at afkræve skatteyderen oplysninger om ægteskabelige forhold m. v., der er nødvendige for skatteligningen.

ad nr. 2. Den foreslåede ændring af lovens § 3 vil give finansministeren bemyndigelse til at fastsætte krav om, hvilke oplysninger de regnskaber, der skal indsendes med selvangivelsen, skal indeholde, ligesom finansministeren vil kunne foreskrive anvendelse af standardregnskaber for visse erhverv.

Ifølge gældende bestemmelser, jfr. statsskatte-lovens § 22 og kontrollovens § 3, stk. 1, skal såvel skatteydere, der er bogføringspligtige i henhold til bogføringsloven, som skatteydere, der er regnskabspligtige i henhold til pålæg meddelt i medfør af kontrollovens § 3, stk. 1, sammen med selvangivelsen indsende et driftsregnskab med statusoversigt. Mange af de til ligningsmyndighederne indsendte driftsregnskaber er yderst kortfattede, hvilket ofte medfører, at der til ulejlighed ikke bløt for skattemyndighederne, men også for skatteyderne senere må indhentes supplerende oplysninger og specifikationer.